

- 4) The National Farmers' Union (NFU) i Agricultural Industries Confederation Ltd oraz Stichting De Bijenstichting pokrywają własne koszty.
- 5) Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – X/ College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend

(Sprawa C-120/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lądowy towarów niebezpiecznych – Dyrektywa 2008/68/WE – Artykuł 5 ust. 1 – Pojęcie „wymagań konstrukcyjnych” – Zakaz stanowienia bardziej rygorystycznych wymagań konstrukcyjnych – Organ państwa członkowskiego nakładający na stację paliw obowiązek zaopatrywania się w gaz skroplony węglowodorowy (LPG) wyłącznie przy użyciu pojazdów-cystern dysponujących specjalną wykładziną termiczną nieprzewidzianą w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) – Niezgodność z prawem – Decyzja z mocy prawa niepodlegająca zaskarżeniu przez podmiot prawa określonej kategorii – Możliwość stwierdzenia nieważności takiej decyzji ściśle ograniczona do przypadku oczywistej sprzeczności z prawem Unii – Zasada pewności prawa – Zasada skuteczności]

(2021/C 278/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: X

Druga strona postępowania: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend,

przy udziale: Tamoil Nederland BV

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych, zmienionej dyrektywą Komisji 2014/103/UE z dnia 21 listopada 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stanowieniu bardziej rygorystycznych wymagań konstrukcyjnych niż wymagania przewidziane w załącznikach A i B do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, zawartej w Genewie w dniu 30 września 1957 r., w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 stycznia 2015 r., takich jak nałożony na stację paliw przez organy państwa członkowskiego w drodze decyzji administracyjnej w formie pozwolenia środowiskowego wymóg zaopatrywania się w gaz skroplony węglowodorowy wyłącznie przy użyciu pojazdów-cystern wyposażonych w specjalną wykładzinę termiczną, taką jak będąca przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, nie stoi na przeszkodzie krajowemu przepisowi postępowania administracyjnego, który przewiduje, że aby sprzeczne z prawem Unii wymagania nałożone w drodze decyzji administracyjnej, co do zasady niepodlegającej z mocy prawa zaskarżeniu przez podmioty prawa niektórych kategorii, mogło zostać uchylone ze względu na jego niewykonalny charakter, gdyby zostało wykonane w drodze późniejszej decyzji, podmiot prawa winien wykazać, że na podstawie podsumowującej analizy niepozostawiającej żadnych wątpliwości rozpatrywane wymagania w oczywisty sposób nie mogło zostać przyjęte zgodnie z prawem Unii, pod warunkiem jednak – czego ustalenie należy do sądu odsyłającego – że przepis ten nie będzie stosowany w sposób ścisły do tego stopnia, że służąca podmiotowi prawa możliwość skutecznego uzyskania stwierdzenia nieważności rozpatrywanego wymagania stanie się w rzeczywistości iluzoryczna.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.